

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2015 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **M. C.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. C. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 1 472,09 złotych (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt dwa złote dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe liczone od kwoty 1 300 złotych za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia 27 listopada 2015 roku;

II. oddala powództwo w zakresie żądania kwoty 1 300 złotych;

III. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego M. C. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 453,20 złotych (czteryście pięćdziesiąt trzy złote dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 czerwca 2014 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego M. C. kwoty 2 843,21 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych wskazanych w pozwie kwot oraz kosztów procesu, w uzasadnieniu wskazując, iż w dniu 26 kwietnia 2012 roku pozwany zawarł z powodem umowę kompleksową nr (...), lecz nie zapłacił powodowi należności za energię elektryczną na łączną kwotę 2 843,21 złotych, która to należność została stwierdzona fakturą VAT nr (...) z dnia 11 września 2013 roku. Powód wskazał nadto, iż pozwany M. C., mimo doręczenia mu przedsądowego wezwania do zapłaty, nie uiścił powyższej należności za pobraną energię elektryczną.

Nakazem zapłaty z dnia 16 czerwca 2014 roku wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 781469/14 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W związku z wniesieniem przez pozwanego M. C. sprzeciwu od powyższego nakazu zapłaty, w którym wskazywał on, iż uiszczył część należności dochodzonej pozwem jeszcze przed jego wniesieniem (w łącznej kwocie 800 złotych), zaś pozostałą część zadłużenia reguluje w zadeklarowanych przez siebie w piśmie z dnia 01 kwietnia 2014 roku ratach, postanowieniem z dnia 11 września 2014 roku, wobec utraty przez przedmiotowy nakaz zapłaty mocy, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 21 listopada 2014 roku” (k. 15-19 akt) oraz pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 08 kwietnia 2015 roku” (k. 63 akt) powód wskazał, iż cofa pozew o kwotę 71,12 złotych wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie oraz precyzuje swoje żądanie domagając się zasądzenia od pozwanego M. C. kwoty 2 772,09 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 2 531,69 złotych za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, 58,40 złotych za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty, 91 złotych za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz 91 złotych za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty. Powyższa modyfikacja związana była z rozliczeniem wpłat dokonanych przez pozwanego w dniu 01 kwietnia 2014 roku w kwocie 500 złotych oraz w dniu 03 czerwca 2014 roku w kwocie 300 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 kwietnia 2012 roku M. C. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. umowę kompleksową nr (...) dotyczącą sprzedaży i dostawy energii elektrycznej do lokalu numer (...) położonego w G. przy ulicy (...).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

umowa kompleksowa nr (...) – k. 28-31 akt

W dniu 11 września 2013 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła z tytułu energii elektrycznej pobranej w przedmiotowym lokalu fakturę VAT nr (...) dotyczącą rozliczenia za okres od dnia 01 marca 2013 roku do dnia 27 sierpnia 2013 roku, z której wynikało, iż kwotę 3 193,81 złotych należy zapłacić do dnia 15 października 2013 roku, kwotę 91 złotych do dnia 16 grudnia 2013 roku oraz kwotę 91 złotych do dnia 17 lutego 2014 roku.

faktura VAT nr (...) – k. 27 akt

Pismem z dnia 25 marca 2014 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wezwała M. C. do zapłaty kwoty 3 343,21 złotych wskazując, iż należność ta wynika z faktury VAT nr (...) oraz not księgowych nr (...) (1,55 złotych) i nr (...) (0,13 złotych).

wezwanie do zapłaty – k. 32 akt

W dniu 01 kwietnia 2014 roku M. C. dokonał na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. wpłaty kwoty 500 złotych tytułem zapłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...).

Wpłata ta została zaksięgowana na noty odsetkowe nr (...) (1,55 złotych) i nr (...) (0,13 złotych) oraz należność główną z faktury VAT nr (...) z terminem płatności od dnia 15 października 2013 roku (498,32 złotych).

W dniu 03 czerwca 2014 roku M. C. dokonał na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. wpłaty kwoty 300 złotych tytułem zapłaty należności wynikającej z VAT nr (...)/1F.

Wpłata ta została zaksięgowana na należność z faktury VAT nr (...) tj.:

- kwota 4,83 złotych została zaliczona na odsetki naliczone od kwoty 58,40 złotych (co wynikało z korekty kwoty 91 złotych o kwotę 32,60 złotych),
- kwota 5,51 złotych została zaliczona na odsetki naliczone od kwoty 91 złotych,

- kwota 3,47 złotych została zaliczona na odsetki naliczone od kwoty 91 złotych,
- kwota 215,07 złotych została zaliczona na odsetki naliczone od kwoty 2 602,81 złotych,
- kwota 71,12 złotych została zaliczona na należność główną z terminem płatności do dnia 15 października 2013 roku.

pismo procesowe – k. 52-53 akt

W wyniku rozliczenia powyższych wpłat zobowiązanie M. C. wobec (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. wynikające z faktury VAT nr (...) przedstawiało się następująco:

- należność główna z terminem płatności do dnia 15 października 2013 roku – 2 531,69 złotych (oraz odsetki ustawowe liczone od tej należności za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty),
- należność główna z terminem płatności do dnia 15 października 2013 roku – 58,40 złotych (oraz odsetki ustawowe liczone od tej należności za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty),
- należność główna z terminem płatności do dnia 16 grudnia 2013 roku – 91 złotych (oraz odsetki ustawowe liczone od tej należności za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty),
- należność główna z terminem płatności do dnia 17 lutego 2014 roku – 91 złotych (oraz odsetki ustawowe liczone od tej należności za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty).

pismo procesowe – k. 63 akt

W dniu 08 lipca 2014 roku M. C. dokonał na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. wpłaty kwoty 300 złotych tytułem zapłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...).

W dniu 15 września 2014 roku M. C. dokonał na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. wpłaty kwoty 1 000 złotych tytułem zapłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...).

potwierdzenie wpłaty – k. 46 akt, k. 111 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagając się od pozwanego M. C. – ostatecznie – zapłaty kwoty 2 772,09 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 04 czerwca 2014 roku i kosztami procesu, swoje roszczenie wywodził z łączącej strony umowy kompleksowej nr (...) zawartej w dniu 26 kwietnia 2012 roku. Podstawę prawną żądania powoda stanowił zatem art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (test jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1059 ze zmianami) dotyczący umowy kompleksowej, na podstawie której odbywa się dostarczanie energii elektrycznej i która to umowa jest umową zawierającą zarówno postanowienia umowy sprzedaży, jak i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii.

Pozwany M. C. nie kwestionował zasadności żądania powoda, wskazywał jedynie, iż pismem z dnia 01 kwietnia 2014 roku skierowanym do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. zadeklarował spłatę przedmiotowego zadłużenia w ratach, niemniej jednakże nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego na udzielenie mu przez powoda – wierzyciela zgody na powyższe, stąd też nie sposób uznać, ażeby zgoda taka została pozwanemu udzielona, a powództwa z tego powodu – za przedwczesne. Nadto, pozwany M. C. wskazywał, iż jeszcze przed wytoczeniem powództwa uściślił na rzecz powoda

kwotę 800 złotych, a zatem żądanie powoda powinno ulec pomniejszeniu o tę kwotę, zaś w toku procesu dokonał jeszcze na rzecz powoda wpłaty kwoty 1 300 złotych tytułem należności stwierdzonej fakturą VAT nr (...).

W tym miejscu odnieść należy się do twierdzeń powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. dotyczących sposobu zaksięgowania przez niego wpłaconej przez pozwanego M. C. w dniu 08 lipca 2014 roku oraz w dniu 15 września 2015 roku kwoty, odpowiednio, 300 złotych i 1 000 złotych.

Jak wynika z treści pisma procesowego pełnomocnika powoda z datą w nagłówku „dnia 15 października 2015 roku” (k. 115 akt) będącego odpowiedzią na zobowiązanie Sądu z dnia 15 września 2015 roku, wpłata w wysokości 300 złotych została zarachowana na należności strony pozwanej związane z umową dotyczącą licznika zainstalowanego w lokalu numer (...) przy ulicy (...) w G. i numeru kontrahenta (...), wobec czego nie dotyczy ona należności dochodzonej niniejszym postępowaniem. Jednocześnie powód wskazał, iż kwota ta została rozliczona w następujący sposób: kwota 29,92 złotych zaliczona została na poczet należności wynikającej z noty odsetkowej nr (...), kwota 18,08 złotych została zaliczona na należność główną wynikającą z faktury VAT nr (...), kwota 7,60 złotych zaliczona została na należność główną wynikającą z faktury VAT nr (...), zaś kwota 244,50 złotych – na należność główną wynikającą z faktury VAT nr (...).

Wskazać należy więc, iż z jednej strony powód wskazuje, iż przedmiotowa wpłata została rozliczona na należności dotyczące kontrahenta o numerze (...) w związku z dostarczaniem energii elektrycznej do lokalu numer (...) przy ulicy (...) w G., z drugiej zaś strony – powoływane dokumenty księgowe, na poczet których zaliczono częściowo tę wpłatę pozwanego (z dnia 08 lipca 2014 roku) dotyczą kontrahenta o numerze (...) i dostarczania energii elektrycznej do lokalu numer (...) przy ulicy (...) w G., co wynika z zawartej między stronami umowy kompleksowej nr (...).

Przede wszystkim zaś, z treści polecenia wpłaty kwoty 300 złotych z dnia 08 lipca 2014 roku wynika jednoznacznie, iż wpłata ta została dokonana tytułem należności wynikających z faktury VAT nr (...). A zatem – zgodnie z treścią art. 451 k.c., powyższa wpłata powinna zostać zaliczona wyłącznie na poczet wskazanego przez pozwanego M. C. długu, tj. należności wynikającej z faktury VAT nr (...). Nieuprawnione zatem było więc, w ocenie Sądu, jej zaliczenie na poczet zadłużenia związanego z innym lokalem i innym kontrahentem, a nawet z tym samym lokalem i kontrahentem, ale wynikającym z innej faktury.

P., jeżeli chodzi o wpłatę pozwanego z dnia 15 września 2015 roku w kwocie 1 000 złotych. Z treści pisma procesowego pełnomocnika powoda z datą w nagłówku „dnia 15 października 2015 roku” (k. 115 akt) wynika, iż powyższa wpłata zarachowana została w całości na należności strony pozwanej związane z fakturą VAT (...), mimo wyraźnego wskazania w tytule wpłaty, iż dotyczy ona należności stwierdzonej fakturą VAT nr (...).

W ocenie Sądu powyższe działania powoda pozostają w sprzeczności z treścią art. 451 § 1 k.c., zgodnie z którym dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić, jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Z powyższego przepisu wynika więc, że w sytuacji, gdy dłużnik ma kilka długów wobec tego samego wierzyciela, o sposobie zarachowania wpłaty na poczet długu decyduje wola dłużnika, wyrażona przy zapłacie. Może on w takiej sytuacji, spełniając świadczenie, wskazać, który z długów zamierza zaspokoić. Wierzyciel jest wówczas zobligowany do zaliczenia dokonanej przez dłużnika wpłaty na poczet konkretnego, wskazanego przez dłużnika długu. Uprawnieniem wierzyciela jest natomiast w takiej sytuacji możliwość zaspokojenia z tego, co przypada na poczet danego długu wskazanego przed dłużnika, przede wszystkim zaległych należności ubocznych oraz zalegających świadczeń głównych związanych z tym konkretnym długiem. Wierzyciel nie może jednak wpłaty dłużnika dokonanej na wskazany przez niego dług zaliczyć na inny dług, czy też na należności uboczne związane z innym długiem. Możliwość decydowania o sposobie zarachowania dokonanej przez dłużnika wpłaty na którykolwiek z wielu jego długów przysługuje wierzycielowi dopiero w sytuacji, gdyż dłużnik nie wskaże, który z tych kilku długów chce zaspokoić (art. 451 § 2 k.c.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy oczywistym jest więc, że powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. nie był uprawniony do zaliczenia wpłat pozwanego dokonanych tytułem spłaty należności wynikających

z faktury VAT nr (...) na poczet należności głównych i ubocznych wynikających z innych faktur i not odsetkowych. Powód w świetle unormowań art. 451 k.c. powinien zaksięgować uiszczoną w dniu 08 lipca 2014 roku i w dniu 15 września 2015 roku wpłatę w łącznej kwocie 1 300 złotych w całości na poczet należności (głównych i ubocznych) wynikających z faktury VAT nr (...).

Mając na względzie powyższe, Sąd zaliczył przedmiotowe wpłaty, zgodnie z treścią rygoru wskazanego w zarządzeniu z dnia 15 września 2015 roku, na poczet należności głównej wynikającej z faktury VAT nr (...), a skoro więc pozwany M. C. zaspokoił roszczenie powoda dochodzone w niniejszej sprawie z tytułu tej faktury w części, tj. co do kwoty 1 300 złotych (co jednoznacznie wynika z tytułu dokonanych wpłat, w których pozwany wskazał, iż wpłacona kwota dotyczy należności wynikającej z powyższego dokumentu), powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne w tej części, o czym Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku, zwłaszcza że powód – pomimo odnotowania dokonanych przez pozwanego wpłat w powyższej kwocie – nie cofnął swojego żądania w tym zakresie (nieprawidłowo zaliczając te wpłaty na poczet innych długów).

Na marginesie wskazać należy jeszcze, iż w ocenie Sądu wpłaty pozwanego dokonane przez niego jeszcze przed wytoczeniem powództwa zostały rozliczone w sposób prawidłowy, zgodny z dyspozycją art. 451 k.c.

W związku z faktem, iż powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. cofnął pozew o kwotę 71,12 złotych wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie (punkt III wyroku).

Uznając zaś, iż powództwo jest zasadne w pozostałym zakresie, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. 2012 roku, poz. 1059 ze zm.) w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego M. C. na rzecz powoda kwotę 1 472,09 złotych (wyliczoną poprzez odjęcie od kwoty żądanej pozwem 2 772,09 kwoty zaliczonej w wysokości 1 300 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe liczone od kwoty 1 300 złotych za okres od dnia 04 czerwca 2014 roku do dnia 27 listopada 2015 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów i na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył pozwanego M. C. kosztami procesu w kwocie łącznej 453,20 złotych.

Sąd uznał, iż powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. przegrał sprawę co do żądania łącznie kwoty 871,12 złotych obejmującej kwotę 71,12 złotych (cofnięcie pozwu) i kwotę 800 złotych (albowiem kwota ta została wpłacona przez pozwanego przed wytoczeniem powództwa), a zatem uległ swojemu żądaniu w 30,6%. Natomiast w pozostałym zakresie, również i w odniesieniu do kwoty 1 300 złotych, co do której powództwo oddalono, to pozwany jest stroną przegrywającą niniejsze postępowanie, gdyż dokonując spłaty należności w trakcie procesu dał powód do wytoczenia powództwa (tak też Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 21 lipca 1951 roku w sprawie o sygn. akt C 593/51, OSN(C) (...)). Mając na względzie fakt, iż koszty procesu w niniejszej sprawie wyniosły łącznie 653 złotych, 69,4% z tej kwoty, którą pozwany zobowiązany był zwrócić powodowi, stanowi właśnie kwotę 453,20 złotych.